

[Inger Stilling Pedersen]

– at der iværksættes oplysningskampagner om den reelle risiko for at blive ramt af en forbrydelse, om at vise respekt for andres ting og om, at det medfører et personligt ansvar og får konsekvenser, hvis man begår lovovertrædelser.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 37).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Både justitsministeren og fru Inger Stilling Pedersen var inde på, at SSP-samarbejdet blev forhindret, og fru Inger Stilling Pedersen sagde konkret, at der var noget, der stillede hindringer i vejen for SSP-samarbejdet. Jeg vil godt spørge fru Inger Stilling Pedersen, hvad det er, der stiller hindringer i vejen for det SSP-samarbejde, der blev skitseret ved SSP-samarbejdets begyndelse i 1977, og intentionerne med det. Altså ikke, hvad der stiller hindringer i vejen for en udvidelse af politiets arbejde inden for det sociale område, men hvad der stiller hindringer i vejen for det SSP-samarbejde, som blev kreeret af Det Kriminalpræventive Råd, og som egentlig er blevet bifaldet hele vejen rundt. Hvad er det, der stiller hindringer i vejen for det?

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er ganske kort de forlydender, der har været i pressen, og også adskillige konferencer om, at man ikke ønsker, at politiet skal gå videre med visse oplysninger, altså at man er bange for politiets virke i det. Det er nok ikke noget generelt, men noget, som måske foregår visse steder, og som er med til at sætte spørgsmålstegn ved dette arbejde. Hvis det skal fungere, tror jeg politiets medvirken er vigtig.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal takke fru Inger Stilling Pedersen for

det meget klare, præcise svar. Det er vel egentlig det, som er udgangspunktet for hele denne debat, ligesom det er det for en del omtale af ungdomskriminaliteten. Det er forlydender, og det er omtale i pressen, men der er intet konkret i det.

Tak for svaret, fru Inger Stilling Pedersen!

Ole Espersen (S):

Jeg har i og for sig ikke så meget at føje til det, som justitsministeren sagde i sin besvarelse.

Jeg er enig med justitsministeren i, at man dårligt kan kalde de lovovertrædelser, som nævnes f.eks., at gadevold, der rammer sagesløse, er noget groft. Jeg synes også, at indbrudstyverier, som jo ikke blot har økonomiske følger, men i høj grad også kan have psykiske følger, kan være noget overordentlig groft. Derfor er jeg lidt uenig i Kristeligt Folkepartis definition af, hvad der er groft, og hvad der ikke er groft.

Når man taler om de almindelige forbrydelser, der rammer »almindelige mennesker«, kan man måske også undre sig over, at sådan noget som hærværk ikke er med. Det er jo et område, hvor antallet af lovovertrædelser er steget ganske væsentligt, og det rammer i høj grad almindelige mennesker og er også med til at skabe utryghed, hvor hærværk optræder.

Jeg er også lidt overrasket over, at man ikke nævner den måske mest hyppige vold overhovedet i vort samfund, nemlig volden i ægteskabet. Man nævner gadevolden, og i den forbindelse vil jeg da gerne spørge fru Inger Stilling Pedersen: Hvor mange tilfælde af gadevold mod sagesløse personer mener fru Inger Stilling Pedersen der er i forhold til antallet af voldstilfælde i hjemmet, i ægteskabet? Er det mere rimeligt at tale om gadevold som noget, der rammer almindelige mennesker i deres almindelige dagligdag, end at tale om vold i ægteskabet? Hvorfor er dette ikke med? Det kan godt undre os, når man ønsker en debat netop herom.

Jeg kan sige, at risikoen for at blive ramt af gadevold som sagesløs svarer til risikoen for at blive såret af en skovsav, taget for befolkningen som helhed, og jeg tror ikke, at der er ret mange af os herinde – nu er vi måske ikke almindelige mennesker efter fru Inger Stilling Pedersens opfattelse – der går rundt og er bange for at blive såret af en skovsav. Jeg er meget interesseret